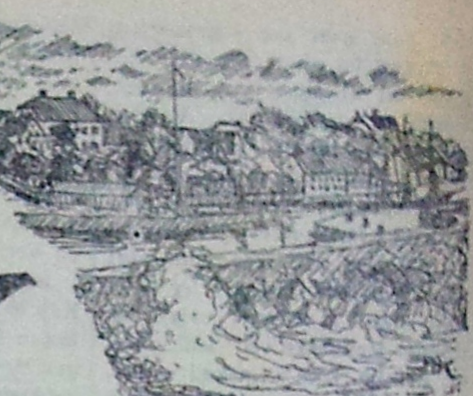

NORDBORNHOLM

Ugeblad og Annoncetidende
for Allinge-Sandvig.
Guldjens, Østerlars, Hasle
Øster, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgiver:
Otto Gornitzka. - Telefon 74.
Trykt i Allinge Bogtrykkeri
Oplag ca. 3500 Eksemplarer

Nr 99 Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm. efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - 6 Ø.

Fredag den 22. November

Annoncer og lokalt stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar. 1929

Lidt om Egteskabet.

af Sognepræst A. E. Holstein.

— 0 —

Der er et engelsk Børnecrim, der ly-
der saaledes:

What are little boys made of,
made of, made of?
Slugs and snails and puppydog tails,
thats what little boys are made of.

What are little girls made of,
made of, made of?
Sugar and spice and all things nice,
thats what little girls are made of.

Kan gengives:

Hvad er smaa Drengene lavet af?
Snegle, Slæmmer og Grisshaler.

Hvad er smaa Piger lavet af?
Sukker, Kanel og alle lækre Sager.

kan sige: Det er det værste, der kan
ske, hvis det lykkes. For det betyder,
at den stærkeste Part — være sig Mand
eller Kvinde — trykker den anden flad,
saa Personligheden knuses.

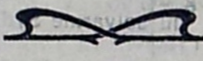
Dog ligger der ogsaa her en Opgave,
som ikke maa forsvømmes. — Med al
Erbødighed for hinandens Personligh-
hed skal Egteskaberne elske det gode
frem hos hinanden i Kampen for at
blive gode Venner. Der skal haade
Røs og Lugt til, men aldrig Haan.

Det tredje Stadium er Tjenersindet.

I dette fuldkomnes Kærligheden. En
Mand kom træet hjem og smed sig i en
Stol: — „Aah, lille Røse, hent mig
mine Morgenstøv.“

Hun blussede op: — „Tror du, at
jeg er din Tjenestepige?“ — „Ja, jeg
troede at du var min Tjenesterinde og
jeg din Tjener.“

Den unge Røse bøjede Hovedet og
kom med Morgenstøvene — og et Rys.

Mussolini leger med Løver.

I min sidste Artikel hørte De
lidt om, hvordan den lille Smede-
dreng Benito blev den store Mini-
ster Mussolini; og nu for 7 Aar
siden er han altsaa bleven Mini-
ster. — Rom er indtaget, og den
evige Stad er en eneste lysende
Festbølge. Der jubles og der lar-
mes, og blandt de, der larmede,
var der nogle Snese Tusinde Bøn-
der, der havde været med ved
Indtoget. Til dem havde man ikke
Husly for Natten, og Mussolini
sendte da Bud efter sin Trafik-
minister og sagde, at inden Kl. 6
Aften maatte han pr. Tog besøge
de Folk til deres Hjemsteder.

„Umuligt!“ sagde Trafikmini-
steren, selv i Krigens Tid havde
saadant været umuligt.“

Men Mussolini rynkede Brynene
(det formoder jeg da) og sagde:
„Umuligt? — sagde de umuligt?“

„Ja, Deres Ekselence!“

Men saa rynkede Mussolini Bry-
nene endnu mere (det formoder
jeg da) og sagde:

„Fra i Dag kendes det Ord —
umuligt — ikke mere. — Inden
Kl. 6 er de Folk ude af Rom!“

Og de var det!

Og i de kommende Dage viste
Mussolini, at intet var umuligt for
ham. Fra det største til det mind-
ste gennemførte han sin Vilje. —
Det største har De allerede hørt
om: han frelste Italien ud af Kaos,
og muligvis frelste han ogsaa Euro-
pa, der, mat efter Krigens, havde
ligget aabent for Revolutionen,
som havde bredt sig i Italien, og
som var betalt af Rusland.

Om noget af det mindre, han
gjorde, skal vi nu høre.

Først maatte han have Arbejds-
ro! — Altsaa alle, der lagde ham
Hindringer i Vejen for at frelse

Fædrelandet, maatte bort. Nogle
slap med et kortere, tvungent Op-
hold paa en lille Ø ved Sicilien.
Der er smukt, og de forviste har
deres Frihed indenfor Øens Om-
raade, og saa faar de endda 10
Lire om Dagen i Tærepænge. —
Andre, der var mere generende,
blev sendt ud af Landet. Det var
naturligvis ikke rart, dog langt
rarere end at blive skudt, hvad
de sikkert var blevet f. Eks. i Rus-
land, det „frie“ Rusland. De var
dog naturligvis utilfredse med den
Behandling, de havde faaet, og
deres Hævn bestod i, at de op-
rettede Pressebureauer, hvorfra
de den Dag i Dag udspreder Røve-
historier om Italien. Og Sensati-
onshistorier har altid god Jord-
bund. De dementeres omgaaende,
men Folk siger: der er dog nok
noget om det! Og Stormagterne
puster til Ilden. Det er dem lidt
ubehageligt at se Italien Dag for
Dag vokse sig mægtigere og mæg-
tigere, saa det maaske nu er Euro-
pas førende Magt. Heller ikke
holder de mange Folk, der gaar
runt i Europa og tror, at de er
store Mænd, af at se en Gigant
vokse op: Herre, min Gud, siger
de smaa og kigger angst op mod
Giganten, hvad er det? Det kan
virkelig ikke gaa, vi risikerer jo
at Publikum opdager, at vi allige-
vel ikke er saa store — ned med
Giganten!

Men al Bagtalelse og Gift hjalp
ikke; Giganten voksede og voksede
og de kloge Italianere fulgte ham
blindt.

Selv om en eller anden maaske
kan være uenig med Mussolini
om Midlerne; de ser at han naar
Maalet; og det er jo dog det, det
kommer an paa. Uangribelig per-

sonlig har han gennemført den
fascistiske Revolution, og der er
kun gaaet een Fjende, Socialisten
Matteotti, i Løbet, og naar er det
set i Historien?

Se til Frankrig, se til Rusland,
hvor Tusinder har fundet Døden.
Og for Resten, naar Italienerne er
glade ved ham, kan vi andre vel
ogsaa være det!

Og lad os nu se lidt paa de
„Smaating“, han har udrettet. —
Han har skaffet Italien et Folke-
værn, det, som liberale Lande
gaar og fabler om, og han sparer
paa den Maade Millioner; i Øje-
blikket staar der ved Siden af
den værnepligtige Hær en frivillig
Fascisthær paa 4—5000 Mand, der
kan gribe til Vaaben, hvad Øje-
blik det skal være, og Vaaben er
jo i Virkeligheden Fredens eneste
Værn; — han har skaffet Arbej-
perne dobbelt Løn, og samtidig
har han hindret alle Nødvendig-
hedsgenstande i at stige i Pris.

Det er altsaa ikke som i andre
Lande, at Priserne stiger sammen
med Lønningerne, dvs. at Resul-
tatet bliver det samme; men hvor-
dan bærer han sig dog ad, denne
Mussolini? En Nationaløkonom
sagde til mig noget om, at der i
hvert Land var en bestemt For-
mue, bestemt Arbejdsstyrke osv.,
det var Mussolini umuligt at gen-
gennemføre disse Reformere!

— Umuligt! sagde jeg — intet
er umuligt for Mussolini, intet er
umuligt for et Geni!

Og det passede! Han satte Par-
lamentarismen i dens gamle Form
paa Døren. I andre Lande skal
man angle efter Vælgerens Stem-
mer. Satte man der Maksimal-
priser for Fødevarer m. m., sagde
ganske simpelt Spækhøkerne osv.:
vi stemmer ikke paa dig ved næste
Valg! Mussolini sætter Maksimal-
priser paa alt, slaar dem op
i Butikkørne, og ve den, der tager
mere for Værelse! — For ham kan
Spækhøkerne stemme, som de har
Lyst til!

Men tro ikke at Mussolini er
bage for Vælgerne. Han ved, at
trods alt følger de ham; for de
er jo kloge, Italienerne! Fornylig
udskrev han Valg, det var paa
alle Punkter fuldt lokalt, og Re-
sultatet blev: 8 Millioner for Mus-
solini — 200,000 imod. Find Mage
til i Historien.

Og find ogsaa Mage til følgende:
For nogen Tid siden skulde der
afbetales en Rate paa Krigslaandet.
En Morgen var der Plakater paa
alle Gadehjørner: — enhver god
Italiener giver en Dollar til Krigs-
laandet. — Og de gjorde det og
mere til.

Hos en Kræmmer i Via Con-
dotti stod i Vinduet: Enhver god
Romerinde undlader at købe en
Kjole hos os, i Stedet giver hun
Pengene til Laanet!

Der skulde bruges 4 Millioner,
tror jeg. Ugen efter var der ind-

kommet 8 Mill.!

Ved en anden Lejlighed laante
man Millioner hos Folket; og da
man gerne vilde slippe lidt billigt
fra det, spurgte man, om man
ikke i Stedet for at Staten skulde
betale Pengene tilbage, vilde slaa
en Streg over det hele og give
Laanebeviserne tilbage? — Man
gjorde det, og ved den ukendte
Soldats Grav paa Piazza Venezia
flammede de i et Kæmpebaal.

Men sidste Finanslov lød ogsaa
paa 900 Millioners Overskud.

Paa alle Punkter ser man Mus-
solinis Haand og Aand i Roma
rives der ned for Millioner, forat
Oldtidens mægtige Bygninger kan
komme frem. Det er uproduktivt,
siger nogle; nej, siger Mussolini,
det er ikke uproduktivt at vise
Folk Forfædrenes lysende Eks-
empel!

Og der bygges op. Det mægtige
Foro Mussolini, større end Old-
tidens Termer, bygges for al Slags
Sport; Nemi-Søen udtørres, at
man kan finde Oldtidens Skatte
og Verden kan se, at Mussolinis
Tid kan gøre, hvad ingen anden
Tid kunde gøre. Man laver et
Normalbrød, blander Byg i Hve-
den, af hvilken der hidtil maatte
importeres for mange Millioner;
man præmierer de højeste Høst-
resultater Landet over; Motorplo-
vene gaar i Campagnen; Vinhaver
udlægges til Kornmarker — for
Vin er godt, men Korn er nytti-
gere — alt er i Orden, Togene
gaar og kommer paa Minuttet —
Trafiken ordnes — og saa er der
bl. a. saadanne Smaating tilbage
som at Stat og Kirke forenes,
hvorved 40 Millioner Italiener
blev Venner, og 300 andre Mill.
Katoliker blev glade; den Bedrift,
som Davour allerede sagde kun
kunde udføres af Verdens største
Statsmand. Og det blev altsaa
Mussolini.

Borge Jansson.

Fra Læsekredsen.

— 0 —

Hr. Mikkelsen!

Tillad mig blot endnu en Op-
lysning, at Mose Lov ikke er for
de Kristne! — Vil De holde Mose
Lov, da maa de holde hele Loven
med alle dens Geringer og An-
ordninger; men saa har de ingen
Del i Kristus! Da vor Frelser
hængte paa Korset for vore Over-
trædelser, da revnede Forhængen
i Tempelst Allerehelligste, da var
Mose Lov og Anordninger ud-
slettede. Hvis Menneskene kunde
holde Mose Lov, da var jo Jesu
Død forgæves! Det var jo netop
fordi Menneskene ikke kunde holde
Loven, at Jesu lod sig føde, for
at forsone os med sin og vor Fader
ved Tro. Det er ikke mig, men
Jesus, som siger til sine Disciple:
„ere I ogsaa saa indskrænkede,
at I ikke forstaa, at det ikke er

